

Mere. For Mange, selv for den Allersfattigste, vil der ad andre Veie komme Noget til. Vende vi os derimod til Officeren, saa maae vi spørge: Hvilke Subsistensmidler maae vi give Officeren i enhver Stilling for at kunne faae Folk til at blive Officerer, og for at kunne faae Officererne til at vedligeholde og udvikle den Dhygtighed, som de skulle medbringe ved deres Indtrædelse i Armeen. Vi maae altsaa overveie, hvad der er det Ringeste, som man kan byde danne Mænd for at paatage sig Krigergeringen som en Livsstilling, for at ofre sig alene dertil, og for at gjøre det med et Mod og en Yht, som ikke blot er tilstede i det Dieblit, da Vedkommende som ung Mand helliger sig til dette Kald, og som maaskee gjør sig for store Forventninger, men som kan holde ud i mange Aar, i hvilke der ikke bliver nogen egentlig Brug eller nogen extraordinair Belønning for hans Dhygtighed, saaledes at denne kan være tilstede i fuld Kraft i det Dieblit, man skal bruge den. Naar man holder disse to Betragtninger fast, troer jeg, at man consequent maa komme til, hvad jeg vil gjøre, og hvad jeg haaber, at Fleertallet her vil gjøre, nemlig stemme for at føre de Meniges Lønning tilbage til, hvad den hidtil har været, ligesom man heller ikke fører Officerernes Løn høiere op over, hvad den hidtil har været, men holder den væsentligt paa det samme Standpunkt.

J. Andersen: Den ærede sidste Taler (Madvig) maa vistnok have misforstaaet mig; idetmindste forekom det mig efter hans Ytringer, at han opfattede min Udtalelse, som om jeg havde sagt, at jeg vilde stemme mod en Lønningsforhøielse for de høiere Officerer. Det er ingenlunde min Hensigt. Det er min Anskuelse, at Officererne skulle være lønede omtrent som civile Embedsmænd i tilsvarende Stillinger i Samfundet. Hvorvel dette Spørgsmaal ikke ligger for nu, vil den ærede Formand dog vist tillade mig at ytre, at jeg ønsker, at vore Generaler omtrent skulle være stillede lige med vore Amtmænd og Biskopper, og vore Oberster lige med de høiere lønede juridiske Embedsmænd i Politimester- og Herredsfogedstillingen; det er altsaa ingenlunde min Hensigt at ville stemme imod en Forhøielse af de

høiere Officerers Løn. Derimod er det min Hensigt at holde fast paa Forhøielsen af de Meniges Lønning. Det ærede Medlem omtalte ogsaa, at de fleste Menige dog kunne faae nogen Hjælp hjemmefra og fra deres Nærmeste. Men det var jo accurat, hvad jeg før sagde. Denne Ytring beviser imidlertid, at den ærede Taler ogsaa har den Overbeviisning, at man ikke kan leve tarveligt med den Lønning, som Soldaterne nu have, thi i modsat Fald behøvede de jo ikke nogen Hjælp hjemmefra. Jeg vidste naturligtvis godt, før den ærede Taler sagde det, at de Menige ogsaa fik baade Munbering og Brød; det var mig slet ikke ubekjendt.

Lehmann: Jeg har personligt meget ondt ved at danne mig selv, end sige ved ligeoverfor Andre -- om jeg saa tør sige -- at motivere en Mening om det Spørgsmaal, hvor Meget der hører til for under de Forhold, hvorunder en Soldat er stillet, at kunne have det Nødvendige, og Mere skal Soldaten efter min Overbeviisning ikke have. Her er jo nemlig ikke -- og jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad en anden æret Landsthingsmand (Madvig) nylig har udtalt, -- Tale om at opstille -- om jeg saa tør sige -- Betingelser fra Statens Side, paa hvilke man kan vente, at Folk ville gaae ind, men her er Tale om at opfylde en Alie, uden nogenformelst Undtagelse, forsaavidt de dertil ere brugbare, paahvilende Pligt. Derfor seer jeg heller ikke, at der i og for sig er noget Betænkeligt i, naar det blot overhovedet er muligt at leve af den Løn, der gives, at da Enhver søger at skaffe sig noget Tillæg dertil, En noget Mere, en Anden noget Mindre, gennem de smaa Naturalhjælper, som de kunne faae hjemmefra. Dette synes mig at ligge udenfor Spørgsmaalet. Jeg har ikke ifinde at gjøre, hvad den ærede sidste Taler (J. Andersen) forbrede, at opstille et Regnestykke over, hvorledes en Mand kan komme ud af det med 20 β . om Dagen, men jeg vil sige, at jeg dog har faaet det Indtryk af de Forhandlinger, der have fundet Sted, og navnlig af de Udtalelser, som fra de virkelig Sagkyndiges Side ere fremkomne derom, at det Spørgsmaal, om Soldaten kan leve af